Zbývá ještě námitka, že řízení je vadné, poněvadž st-l nebyl přibrán k žádné komisi, při níž by mohl úřad o poměrech informovati, a že nebyl o námitkách jím vznesených slyšen znalec. Ani tato námitka není důvodná. Řízení, které dlužno zachovati při stanovení, resp. změně plánu regulačního, předpisují §§ 4 a 5 stav. řádu. Ze spisů je patrno a stížností není popřeno, že toto řízení skutečně také bylo provedeno. Nějakého zvláštního šetření, zejména nějakého řízení komisionelního, k němuž by bylo přibrati majitele pozemků plánem dotčených, zákon nežná. Také ingerence těchto interesentů omezuje se po zákonu jen na to, že k plánu polohy dle § 4 stav. ř. veřejně vyloženému mají právo podati svoje připomínky a námitky, jež mohou pak uplatňovati cestou rekursní. Jiných procesních práv nemají a nemohou zejména požadovati ani, aby o jejich námitkách konáno bylo zvláštní komisionelní šetření, ani aby o nich slyšeni byli znalci. Pokud by však st-l chtěl svou námitkou také všeobecně vytýkati, že úřad neopatřil si dostatečný skutkový podklad pro své rozhodnutí, dlužno uvážiti, že momenty st-lem přípustným způsobem uplatňované, t. j. skutečnosti prokazující poškození jeho individuelních zájmů, dle toho, co svrchu řečeno, jsou irelevantní, takže nevyšetření jich nemůže zakládati podstatné vady řízení, okolnosti pak, z nichž by plynulo, že tu není veř. zájmu žádajícího nař. opatření, st-lem v adm. řízení uplatněny nebyly. Nss pak, posuzuje věc z povinnosti úřední, neshledal, že by žal. úřad byl své rozhodnutí založil na skutkové podstatě, nedostatečně zjištěné.

Č. 5867.

Administrativní řízení: I. Expositura ministerstva zemědělství v Bratislavě je součástí ministerstva zemědělství. — II. Min. zeměd. není proto příslušno, rozhodovati o rekursu podaném do rozhodnutí této expositury.

(Nález ze dne 15. září 1926 č. 18.567).

Věc: Raimund P. v Bratislavě proti ministerstvu zemědělství stran diet.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l nastoupil 21. července 1924 dvouměsíční dovolenou s pobytem v B. Ježto během dovolené byl dvakráte povolán do úřadu v Bratislavě, jednak, aby vyřídil nutnou úřední agendu, jednak, aby se zúčastnil kvalifikační komise, podal cestovní účet, při jehož úpravě nebyly mu expositurou min. zeměd. přiznány diety, jakož i dvakráte odjezdné z dráhy do obce. Rekursu žal. úřad nevyhověl.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

V prvé řadě náleželo nss-u zabývati se otázkou, zda bylo žal. min. vůbec příslušným k vydání nař. rozhodnutí. Předmět rozhodnutí tvořilo odvolání, podané proti úpravě cestovního účtu st-le provedené expositurou min. zeměd. v Bratislavě a bylo rozhodnutí to také výslovně označeno jako vydané uvedenou expositurou. Poněvadž pak expositura

tato jest organisována jako součást min. zeměd., nebylo rozhodnutí to jako rozhodnutí min. s a m é h o řádným obranným prostředkem naříkatelné, naopak mělo povahu rozhodnutí konečného (§ 5 zák. o ss, zákon z 2. listopadu 1918 č. 2 Sb. v souvislosti s §§ 64 posl. odst., 72 a 85 úst. listiny a § 14 zák. z 10. prosince 1918 č. 64 Sb.) Rozhoduje jako rekursní stolice osvojil si žal. úřad kompetenci, která mu nepřísluší, náleželo proto nař. rozhodnutí jako zmatečné dle § 7 o ss zrušiti, ježto k porušení zákona toho druhu nutno přihlížeti z povinnosti úřední.

Č. 5868.

S t á t n í z a m ě s t n a n c i: I. * Byl-li státní úředník pragm. za disc. vyšetřování dle § 9 zák. č. 286/24 na žádost přeložen do trvalé výslužby — není tím disc. řízení zastaveno. — II. * U takového úředníka jsou »naposled vyplacenými stálými požitky« $^2/_3$ normálních požitků, na které disc. komise podle § 146 služ. pragmatiky normální požitky snížila, dokud nálezem disc. komise nebylo jinak vysloveno.

(Nález ze dne 15. září 1926 č. 18.568).

V ě c: Alexandr S. v Bratislavě proti ministerstvu s plnou mocí pro správu Slovenska stran odbytného.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e j e d n a k o d m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á, j e d n a k z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-l přihlásil se ve smyslu § 9 zák. z 22. prosince 1924 č. 286 Sb. dobrovolně k odchodu ze služby na základě podmínek v tomto zákoně ustanovených, žádaje odbytné. K žádosti té byl st-l nař. výnosem dán dnem doručení dekretu podle cit. § 9 do trvalé výslužby a bylo mu v důsledku jeho služ. doby, k poslednímu dnu měsíce června 1925 pro výměru odpočivných požitků započítatelné 4 roků 1 měsíce, vyměřeno odbytné ve výšce čtyřnásobku jednoměs. příjmu naposledy vyplacených stálých požitků penízem 3745 K 04 h. Tento výnos byl st-li d o d á n, pokud jde o přeložení do výslužby, dne 30. června 1925 — pokud jde o vyměření odbytného dne 16. července 1925.

K rozkladu bylo st-li sděleno, že při stanovení výšky odbytného podle § 9 zák. č. 286/1924 nebylo možno přihlédnouti k jeho voj. službě proto, že nebyla doložena, dále k pomocným službám kancelářským od 16. února 1910 do 29. května 1914 a od 15. srpna 1919 do 31. července 1920, ježto o započítání této služby nežádal podle předpisu min. nař. č. 20 z r. 1914 ř. z., konečně ke státní službě úřednické od 1. října 1924 do 30. června 1925, poněvadž to byla doba suspense, kterou nebylo možno započítati vzhledem na § 149 služ. pragm. Zároveň bylo podotknuto, že o započítatelné voj. službě bude možno dodatečně rozhdnouti, jakmile st-l předloží příslušný voj. doklad; konečně st-l byl vyzván, aby předložil rozsudek disc. komise, jímž bylo disc. vyšetřování proti němu zastaveno. Stížnost vytýká nezákonnost, poněvadž za základ odbytného vzatý obnos měsíčních Kč 936·26 jest jen $^2/_3$ platu. St-l má za to, že přeložením do trvalé výslužby, zastaveno bylo disc. řízení proti